อนุสรณ์

ในการฌาปนกิจศพ

นายแพทย์ สนั่น คงพันธุ์

ณ เมรุวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๗

อนุสรณ์

ในการฌาปนกิจศพ

นายแพทย์ สนั่น คงพันธุ์

ณ เมรุวัดธาตุทอง กรุงเทพมหานคร

วันเสาร์ ที่ ๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๗

เจ้าภาพขอกราบขอบพระคุณทุกท่าน ที่ได้ให้เกียรติมาในงานครั้งนี้ ถ้ามีสิ่งใดขาดตกบกพร่องขอได้โปรดให้อภัยด้วย

เจ้าภาพ

รองอำมาตย์ตรี นายแพทย์ สนั่น คงพันธุ์

ชาตะ : ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๔๐

มรณะ : ๒๑ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๗

ประวัติ
รองอำมาตย์ตรี นายแพทย์ สนั่น คงพันธุ์

รองอำมาตตรี นายแพทย์ สนั่น คงพันธุ์ เป็นบุตรคนที่สองของพระครูพิทักษ์ ธุระกิจ (นัย คงพันธุ์—ถึงแก่กรรม) กับนางจันทร์ คงพันธุ์ เกิดเมื่อวันพฤหัสบดี ที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๔๔๐ ปีระกา ตำบลบ้านบ้อม อำเภอกรุงเก่า จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีพี่ชาย คือ ขุนพิทักษ์ ธัญญากร (สำเริง คงพันธุ์—ถึงแก่กรรม) และน้องชาย คือ พลเรือ จัตวา สง่า คงพันธุ์

การศึกษา

เริ่มศึกษาที่ โรงเรียนตัวอย่าง มณฑลกรุงเก่า

เรียนต่อที่ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

ครั้งสุดท้าย ศึกษาที่โรงเรียนราชแพทยลัย สังกัดโรงพยาบาลศิริราช สำเร็จแพทย์ รุ่นที่ ๒๓ เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๐

ครอบครัว

ได้ทำการสมรสกับนางสาว อาบ สาราคร บุตรี นายบาง และ นางแฉล้ม สาราคร เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๖๓ มีบุตรด้วยกัน ๖ คน แต่บุตรคนที่ ๓ เป็นหญิง ได้ถึงแก่กรรมตั้งแต่เยาว์

คงเหลือ ๕ คน คือ

๑. พ.อ. (พิเศษ) สนาน คงพันธุ์
๒. นางสาว สนิท คงพันธุ์
๓. นายเสนอ คงพันธุ์
๔. นางสนอง กู้เกียรตินันท์
๕. นางสนุ่น อินทรไพศาล

เหตุถึงแก่กรรม

คุณพ่อมีโรคประจำตัว คือโรคตับแข็ง เรื้อรังมาประมาณ ๒๐ ปี ก่อนถึงแก่กรรม ๒–๓ วัน มีอาการเป็นไข้และไม่อยากอาหาร นายแพทย์ประจำเขตการทางรถไฟยะลา ได้ทำการตรวจอาการ เมื่อวันที่ ๑๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๗ ปรากฏว่ารับประทานอาหารไม่ได้ ต้องให้น้ำเกลือแทนอาหาร และต้องให้น้ำเกลือและกรูโครซ จนถึงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๑๗ ครั้นวันที่ ๒๑ กรกฎาคม นายแพทย์ได้มาเพื่อตรวจและทำการรักษา ประมาณเวลา ๐๘.๐๐ น. ปรากฏว่าคุณพ่อยังไม่ตื่น คุณสนองจึงเรียกปลุกคุณพ่อ แต่ก็เงียบไม่มีเสียงตอบ และได้เปิดประตูห้องเข้าไปดู ก็ปรากฏว่านอนหลับเฉยอยู่ นายแพทย์จึงได้ไปตรวจดู จึงทราบว่าคุณพ่อท่านได้จากพวกเราไปด้วยอาการสงบ เป็นเวลาหลายชั่วโมงแล้ว

คำนำ

ในงานฌาปนกิจศพคุณโยม สนั่น คงพันธุ์ ซึ่งเป็นบิดาของ พ.อ. (พิเศษ) สนาน คงพันธุ์ ได้มาปรึกษาอาตมา ใคร่อยากจะพิมพ์หนังสือ เพื่อเป็นอนุสรณ์ในงานฌาปนกิจศพบิดาของท่านครั้งนี้

อาตมาได้รับมอบหมายจากท่าน จึงได้รวบรวมคำสวดมนต์ไหว้พระ คำถวายต่าง ๆ และนานาคติธรรมขึ้น เพื่อสนองความต้องการของท่าน เพื่อให้หนังสือเล่มนี้มีประโยชน์ไม่มากก็น้อยแก่ท่านที่ได้รับแจกไป และเป็นแนวทางแห่งการปฏิบัติธรรมของพระพุทธศาสนา จะได้เป็นธรรมบรรณาการแก่ท่านที่ให้เกียรติมาร่วมในงานครั้งนี้

หนังสือเล่มนี้ อาตมาเชื่อมั่นว่าจะมีประโยชน์แน่นอนแก่ท่านที่ได้รับไป เมื่อประโยชน์แพร่ออกไปเท่าใด ย่อมเป็นกุศลแก่ท่านผู้สร้างเท่านั้น เป็นบุญอันควรอนุโมทนาอย่างยิ่ง อาตมา ขออนุโมทนาสาธุการในกุศลส่วนธรรมวิทยาทาน ของท่านเจ้าภาพในงานศพครั้งนี้ ถึงท่านทั้งหลาย คงมีคติเหมือนอาตมา อาตมาขอเชิญท่านทั้งหลายที่ได้รับหนังสือไปแล้ว แต่

นำไปใช้ได้เป็นบุญกุศลเกิดขึ้นแก่ท่านมากน้อยเท่าใดก็ตาม ขอจงมีไมตรีจิตอุทิศส่วนกุศลนั้น ๆ เป็นส่วนปัตติทานบุญให้แก่คุณโยม สนั่น คงพันธุ์ ที่ล่วงลับไปแล้ว เพื่อความสุขเจริญสมบัติสมควรแก่คติ ในสัมปรายภพนั้น ๆ เทอญ.

พระฉลวย อาภรโณ (สิเนหสาร)
รองเจ้าอาวาส
วัดชีป่าสิตาราม ลพบุรี
ก.ย. ๑๗

คำบูชาพระอย่างย่อ (ดอกไม้ธูปเทียน)

อิมินา สักกาเรนะ พุทธัง อะภิปูเชมิ
อิมินา สักกาเรนะ ธัมมัง อะภิปูเชมิ
อิมินา สักกาเรนะ สังฆัง อะภิปูเชมิ

คำบูชาพระรัตนตรัย

พุทธบูชา มหาเตชะวันโต ธัมมะบูชา มหาปัญญะวันโต สังฆะบูชา มหาโภคะวาโห ติโลกะนาถัง อะภิปูชายิ พุทธังวันทามิ ธัมมังวันทามิ สังฆังวันทามิ

กราบพระก่อนสวดมนต์

อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ (กราบ)

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม ธัมมัง นะมัสสามิ (กราบ)

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สังฆัง นะมามิ (กราบ)

ก่อนอธิษฐานสิ่งใด ควรเริ่มต้นภาวนา

นะโม ตัสสะ ภะคาวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธ ธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุท ธัสสะ

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุท ธัสสะ

แล้วตั้งจิตให้มั่น ระลึกถึงคุณพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า ภาวนากล่าวบูชาทุกเช้าค่ำเถิด จะเกิดเป็นมงคลแก่ท่านผู้ได้ปฏิบัติสมดังปรารถนา เทอญ.

อิติปิโสธงชัย

อิติปิโส ภะคะวา อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ วิชชาจะจะระณะสัมปันโน สุคะโต โลกะวิทู อะนุตตะโร ปุริสะทัมมะสาระถิ สัตถาเทวะมะนุสสานัง พุทโธ ภะคะวาติ

สะวากขาโต ภะคะวะตา ธัมโม สันทิฏฐิโก อะกาลิโก เอหิปัสสิโก โอปะนะยิโก ปัจจัตตัง เวทิตัพโพ วิญญูหิติ

สุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อุชุปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ ญายะปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ สามีจิปะฏิปันโน ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ

ยะทิทัง จัตตาริ ปุริสะยุคานิ อัฏฐะปุริสะปุคคะลา เอสะ ภะคะวะโต สาวะกะสังโฆ อาหุเนยโย ปาหุเนยโย ทักขิเนยโย อัญชะลี กะระณีโย อะนุตตะรัง ปุญญักเขตตัง โลกัสสาติฯ

พุทธชัยมงคลอัฏฐคาถา

พาหุง สะหัสสะมะภินิมมิตะสาวุธันตัง ครีเมขะลังอุทิ-ตะโฆระสะเสนะมารัง ทานาธิธัมมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิ

มาราติเรกะมะภิยุชฌิตะสัพพะรัตติง โฆรัมปะนาฬะวะ-กะมักขะมะถัทธะ ยักขัง ยันตีสุทันตะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิ

นาฬาคิริง คะชะวะรัง อะติมัตตะภูตัง ทาวัคคิจักกะมะสะนีวะ สุทารุณันตัง เมตตัมพุเสกะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิ

อุขิตตะขัคคะมะติหัตถะ สุทารุณันตัง ธาวันติโย ชะนะปะถังคุลิมาละวันตัง อิทธีภิสังขะตะมะโน ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิ

กัตะวานะ กัฏฐะมุทะรัง อิวะคัพภินิยา จิญจายะ ทุฏฐะวะจะนัง ชะยะกายะมัชเฌ สันเตนะ โสมะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิ

สัจจังวิหายะ มะติสัจจะกะวาทะเกตุง วาทาภิโรปิตะมะนัง อะติอันธะภูตัง ปัญญาปะทีปะชะลิโต ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิ

นันโทปะนันทะ ภุชะคัง วิพุทัง มะหิทธิงปุตเตนะเถระภุชะเคนะทะมาปะยันโต อิทธูปะเทสะวิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิ

ทุคคาหะทิฏฐิภุชะเคนะ สุทัฏฐะหัตถัง พรหมัง วิสุทธิชุติมิทธิพะกาภิทานัง ญานาคะเทนะ วิธินา ชิตะวา มุนินโท ตันเตชะสา ภะวะตุเต ชะยะมังคะลานิ

เอตาปิ พุทธะชะยะมังคะละอัฏฐะคาถา โยวาจะโน ทินะทิเนสะระเตมะตันดี หิตะวานะเน กะวิวิธานิ จุปัททะวานิ โมดขังสุขัง อะธิเมยยะนะโร สะปัญโญ ฯ

พระคาถาอิติปิโสธงชัย และพุทธชัยมงคลอัฏฐคาถานี้ เมื่อพระพุทธเจ้าได้ใช้ภาวนาทุกเช้าค่ำ เข้าผจญพระยามารและ

ศัตรูหมู่ภัยต่าง ๆ ที่ได้เข้ามาผจญให้พ่ายแพ้ไปจนสิ้น แล้วเกิดสวัสดิมงคล มีความเจริญทุกสถาน ถ้าผู้ใดหมั่นท่องบ่นภาวนาทุกเช้าค่ำเป็นนิจสินแล้ว จะนำโชคลาภความสุขเจริญมาสู่ตนเองสมความปรารถนา

คาถายันทุน

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคาลัญจะโย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปั๋คคะโห ทุสสุปีนัง อะกันตัง พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะโย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปั๋คคะโห ทุสสุปีนัง อะกันตัง ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะโย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปั๋คคะโห ทุสสุปีนัง อะกันตัง สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

พระคาถาบทนี้แม้มีเหตุภัยต่าง ๆ เกิดขึ้น ให้หมั่นสวดจำเริญภาวนาไว้จะเกิดศิริมงคล ลาภยศดีนักแลฯ

คาถาบารมี ๓๐ ทัศ

อิติปารมิตาติงสา อิติสัพพัพพัญญูมาคะตา
อิติโพธิมะนุปปั๋ตโต อิติปี๋โสจะเตนะโม ฯ

เป็นพระคาถาอธิษฐานบารมีของพระพุทธเจ้า เข้าผจญพระยามาร ตอนจะตรัสรู้พระสัมมาสัมโพธิญาณ พระยามารพ่ายแพ้ไปสิ้นแล ฯ

คาถามงกุฎพระเจ้า (หรืออิติปี๋โสเรือนเตี้ย)

อิติปี๋โสวิเสเสอิ อิเสเสพุทธะนาเมอิ
อิเมนาพุทธะตังโสอิ อิโสตังพุทธะปี๋ติอิ

พระคาถามงกุฎพระเจ้านี้ เป็นมหามงกุฎของพระองค์ใช้ปราบศัตรูที่เข้ามาผจญ ให้ต้องพ่ายแพ้บารมีของพระองค์โดยสิ้น วิเสสนักแล ฯ

คาถาอาวุธพระพุทธเจ้า

อายันตุ โภนโต อิทะทานะสีละ เนกะขัมมะปัญญา สะหะวิริยะ ขันติสัจจาธิฏฐานะ เมตตุเปกขา ยุทธายะโวคัณหะถะ อาวุธานิติ

เมื่อพระพุทธเจ้า เข้าผจญพระยามาร เสี่ยงบารมีเป็นอาวุธเข้าประหัตประหารกับพระยามารนั้น จนพ่ายแพ้ทั้งสิ้นแล และใช้ได้ทุกทางตามแต่ปรารถนาใช้เอาเถิด

คาถาพระเจ้า ๑๖ พระองค์

นะมะนะอะ นอกอ นะกะ กอ ออ นอนะ นะอะ กะอัง
อุมิ อะมิ มะหิสุตัง สุนะพุทธัง อะสุ นะอะ

ถ้าผู้ใดได้จำเริญไว้ทุกค่ำคืน ได้อานิสงส์มากกันสารพัดภัยอันตรายทั้งปวง คุ้มเสนียดจัญไรมีตบะเดชะเป็นสวัสดิ์มงคล จำเริญ อายุยืนนานปราศจากโรคภัยเบียดเบียน วิเสสนักแล ฯ

คาถาพญาไก่เถื่อน

เวทาสากุ กุสาทาเว ทายะสาตะ ตะสาทายะ สาสาทิกุ
กุทิสาสา กุตะกุฏู ฏูกุตะกุ

ถ้าผู้ใดภาวนาไว้ทุก ๆ วัน จะมีปัญญาดังพระพุทธโฆษา เป็นเมตตามหานิยม ตบะเดชะเข้าหาท้าวพระยาขุนนาง เมตตานักแล ฯ

คาถาอิติปิ๋โส ๘ ทิศ

อิระชาคะตะระสาอิ ติหังจะโตโรถินังติ
ปิ๋สัมระโรปุสะพุปิ๋ โสมานะกะริสถาโทโส
ภะสัมสัมวิสะเทภะภะ คะพุทปิ๋นทูธัมวะคะคะ
วาโธโนจะมะมะวาวา อะวิสุนุสสานุสติอะ

พระคาถาอิติปิ๋โส ๘ ทิศนี้ ใช้ได้ร้อยแปด ให้อธิษฐาน ใช้เอาเถิด ฝอยท่วมหางช้าง เป็นคาถาที่ประเสริฐ ปรารถนา ได้ทุกประการ วิเสสนักแลฯ

คาถามหามณีจินดามนต์

สิทธิวิชา มหามันตัง จินดามณีทิวากะรัง ภูมิยาโจระ-ปาตัสมิง ทิพพะจักขุง ภาวะทิสสะเร จันทะเทวี อัสสะมุกขี ทุติยาปะทะลักขะณา มะณีจินดา ปัญจะทานัง ยะสังทาสิทาสัง มาตาปุตตัง วะโอระสัง

มะณีจินดา สะหัสสะโกติเทวานัง มะนุสสะเทวานัง สะมะนะจิตตัง ปุริสะจิตตัง อาคัจฉาหิ ปะริเทวันติ ปิ๋ยังมะมะ สัพเพชะนา พะหูชะนา มหามณีจินดา เอหิพุทธา ปิ๋โยเทวะ-

มนุสสานัง มหามณีจินดา เอหิธัมมัง ปี่โยพรหมาณะมุตตะโม มหามณีจินดา เอหิสังฆัง ปี่โยนาคะสุปั้นนานัง ปี่นินทรียัง นะมามิหัง พุทโธโส ภะคะวา ธัมโมโสภะคะวา สังโฆโสภะคะวา อินทะเสน่หา พรหมะเสน่หา อิตภีเสน่หา ราชาเสน่หา มณีรักขัง จิตตังปี่ยังมะมะ ฯ

คาถามหาจินดานี้ ใช้ได้สารพัด ให้ท่องบ่นภาวนาทุกเช้าค่ำเกิดลาภสักการะ เมตตามหานิยม ปรารถนาสิ่งใดให้อธิษฐานเอาเถิดสมปรารถนาแลฯ

คาถาโองการบูชาเทพและท้าวมหาพรหม

โองการะเทวานัง สิโร เม พุทธะเทวัญจะ นะลาเฏ พรหมเทวะตาหะทะยัง นารายะกัญเจวะ ทะเว หัตเถจะ ปะระเมสะวะระปาเท วิษณุกัญเจวะ วิฆะเนศวะรายะ เทวานัง สัพพะกัมมัง ปะสิทธิเม เอวัง โหตุ เมสัพพะทาฯ

โองการบูชาท้าวมหาพรหม พระอิศวร พระแม่ ท่านชีวกโกมารภัทร์ ผู้ทรงอิทธิฤทธิ์สิทธิศักดิ์ทั้งหลาย ที่มีจิตกุศลมาร่วม เพื่อให้ตัวข้าพเจ้ามีอานุภาพสมดังใจปรารถนาทุกประการ ประเสริฐนักแลฯ

คำอาราธนาศีล ๕

มะยัง ภันเต วิสุงวิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะสีลานิยามะ

ทุติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุงวิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะสีลานิยาจามะ

ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุงวิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะ สะหะ ปัญจะสีลานิยาจามะ

คำอาราธนาพระปริตต์

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะทุกขะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะมังคะลัง

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะโรคะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะมังคะลัง

คำอาราธนาธรรม

พรหมา จะโลกาธิปติ สะหัมปะติ กัตอัญชะลี อันธิวะรัง อะยาจะถะ สันตีธะ สัตตาปปะระชักขะชาติกา เทเสตุ ธัมมัง อะนุกัมปิมัง ปะชังฯ

คำถวายสังฆทาน

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณ ชะยามะ สาธุโน ภันเต สังโฆ อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคัณหาตุ อัมหากัง ฑีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คาถาบูชาพระภูมิ

อิติสุคะโต อะระหัง พุทโธ นะโม พุทธายะ ปะถะวี คงคา พระภูมิเทวา ขะมามิหัง

คำถวายผ้าป่า

เอตานิ มะยัง ภันเต จีวะรานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโน ภันเต ภิกขุสังโฆ เอตานิ จีวะรานิ ปะฏิคัณหาตุ อัมหากัง ฑีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำถวายผ้าอาบน้ำฝน

อิมานิ มะยัง ภันเต วัสสิกะสาฏิกานิ ภิกขุสงฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ วัสสิกะสาฏิกานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ฑีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำถวายผ้ากฐิน

อิมัง ภันเต สะปะริวารัง กะฐินะทุสสัง สังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโน ภันเต สังโฆ อิมัง สะปะริวารัง กะฐินะทุสสัง ปะฏิคัณหาตุ ปะฏิคคะเหตะวา จะ อิมินา ทุสเสนะ กะฐินัง อัตถะระตุ อัมหากัง ฑีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

พระคาถาชินบัญชร

ชะยาสะ นากะตา พุทธา เชตะวามารัง สะวาหะนัง
จะตุสัจจัง สะภังระสัง เยปิวิงสุ นะราสะภา
ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา
สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา
สีเสปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน
สังโฆ มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร
หะทะเย เม อนุรุทโธ สารีปุตโต จะทักขิเณ
โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง โมคคัลลาโน จะวะมะเก
ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุโล
กัสสะโป จะมะหานาโม อาภาสุง วามะโสตะเก

เกสะโต ปิฏฐิภาคัสมิง สุริโยวะปะภังกะโร
นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว
กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก
โส มัยหัง วะทะเน นิจจัง ปะติฏฐาสิ คุณากะโร
ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลี นันทะสีวะลี
เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะลาเฏ ติละกามะมะ
เสลาสีติ มหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา
เอเตสีติมหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา
ชะลันตา สีละเตเชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา
ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง
ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง
ขันธะโมระปะริตตัญจะ อาฏานาฏิยะสุตตะกัง
อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสลาปาการะสัณฐิตา
ชินา นานาพะละสังยุตตา สัตตัปปาการะลัง กะตา
วาตะปิตา ทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตุปัททะวา
อะเสสาวินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา
วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะ ปัญชะเร
ชินะปัญชะระ มัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะหิตะเล

สะทา ปาเลนะตุมัง สัพเพ เต อะหาปุริสา สะภา

อิจเจวะ มันโต สุสุคะโต สุรักโข ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว

ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ สังฆานุภาเวนะ ชิตันตะราโย

สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จารามิ ชินะปัญชะเรติฯ

ยอดคาถามหาวิเศษ

นะโมพุทธายะ นะมะพะทะจะภะกะสะ มะอะอุ อิสวาสุ อาปามะจุปะ ทิมะสังอังขุ สังวิธาปุกะยะปะ สะธะวิปิปะสะอุ อะสังวิสุโลปุสะพุภะนะมะ นะอะ นะกอนะกะ กอ ออ นอ อะ นะ อะ กะ อัง อิติอะระหัง สะระณังคัจฉามิ อิติอะระหัง ธัมมังสะระณังคัจฉามิ อิติอะระหัง สังฆังสะระณังคัจฉามิ ติติอุนิ จิเจรุนิ จิตตัง เจตะสิกัง รูปัง นิพพานัง นามะรูปัง ทุกขัง นามะรูปัง อะนิจจัง นามะรูปังอนัตตา อะยัง อัตตะภาโว อะสุจิ อะสุภัง อะระหัง หะรินัง หักคะตา สัมมาสัมพุทโท พุทธะสังมิ มังคะลัง โวเจติ อิติอะระหัง อะระหัง-พุทโธ นะโมพุทธายะ

พระคาถาชินบัญชร และยอดคาถามหาวิเศษนี้ เป็นของสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังษี มีอานุภาพมากผู้ใดจำเริญภาวนาไว้เสมอ จะยิ่งด้วยลาภ เจริญชนมายุ ประสาทประสิทธิ์ทุกประการ ท่านให้ใช้สวดจำเริญภาวนาควบคู่กันไปทุกวัน จรสำเร็จผลตามความปรารถนาวิเสสนักแล ฯ

ตรวจน้ำอย่างย่อ

อิทัง เม ญาตีนัง โหตุ ปุญญัง เม อะนุโมทันตุ

ตรวจน้ำยังกิญจิ

ยังกิญจิ กุสะละกัมมัง กัทตัพพัง กิริยังมะมะ กาเยนะวาจามะนะสา ติทะเส สุคะตัง กะตัง เย สัตตา สัญญิโนอัตถิ เย จะสัตตา อะสัญญิโน กะตัง ปุญญะผะลัง มัยหังสัพเพ ภาคี ภะวันตุเต เยตัง กะตัง สุวิทิตัง ทินนัง ปุญญะผะลัง มะยา เย ตัตถะ นะชานันติ เทวา คันตะวา นิเวทะยุง สัพเพ โลกัมหิ เย สัตตา ชีวันตา หาระเหตุกามนุญญัง โภชนัง สัพเพ ละภันตุ มะมะ เจตะสา

ใช้ตรวจน้ำอุทิศในเวลาเช้าให้แก่เจ้าเวรนายกรรม สัพพสัตว์ทั้งหลายในโลกนี้

ตรวจน้ำอิมินา

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อุปั๋ชฌายา คุณุตตารา อาจะ-
ริยูปะการา จะ มาตาปี๋ตา จะ ญาตะกา ปี๋ยามะมัง สุริโย
จันทิมาราชา คุณะวันตานะรา ปี๋จะ พรหมะมารา จะอินทรา
จะตุโลกะปาลา จะเทวะตา ยะโมมิตตา มนุสสา จะมัชฌัตตา
เวริกาปี๋จะ สัพเพ สัตตา สุขีโหนตุ ปุญญานิ ปะกะตานิ เม
สุขังจะติวิธัง เทนตุ ขิปปั๋ง ปาเปถะโว มะตัง

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อิมินาอุททิสเสนะจะ ขิปปาหัง
สุละเภ เจวะ ตัณหุปาทานะเฉทะนัง เยสันตาเน หินา ธัมมา-
ยาวะ นิพพานะโต มะมัง นัสสันตุ สัพพะทาเยวะ ยัตถะ
ชาโต ภะเว ภะเว อุชุจิตตัง สะติปั๋ญญา สัลเลโข วิริยัมหินา
มาราละภันตุโน กาสัง กาตุญจะ วิริเยสุเม พุทธา ธิปะวะโร
นาโถ ธัมโม นาโถ วะรุตตะโม นาโถ ปั๋จเจกะพุทโธ จะสังโฆ
นาโถตตะโร มะมัง เต โสตตะมานุภาเวนา มาโร กาสัง
ละภันตุมาฯ

พ่อของลูก

ยามเย็นค่ำ	เคยพูดจ้อ	กันพ่อลูก
เคยปรับทุกข์	ลูกพ่อ	ขอขนม
พ่อของลูก	ปลูกฝัง	หวังชื่นชม
เป็นพระพรหม	ของลูก	ทุกเวลา
เมื่อลูกสุข	พ่อของลูก	พลอยสุขด้วย
คราลูกป่วย	ช่วยลูก	ทุกข์พ้นหนา
ลูกได้ดี	พ่อนี้	เปรมปรีดา
ขอวันทา	พ่อของลูก	ทุกวันเอย ฯ

อาภรโณ ภิกขุ

บุตร ๓ จำพวก

(๑) อภิชาตบุตร = ลูกที่มีคุณธรรม เกียรติ หลักฐาน สูงกว่าตระกูลบิดามารดา

(๒) อนุชาตบุตร = ลูกที่มีคุณธรรม เกียรติ หลักฐาน เสมอกับตระกูลบิดามารดา

(๓) อวชาตบุตร = ลูกที่เลวทราม ต่ำช้ากว่าตระกูลบิดามารดา

ลูก ๓ จำพวก เกาะ - แกะ - กะ

(๑) ลูกเกาะ ได้แก่ลูกที่เกาะพ่อแม่กิน ไม่มีปัญญาหาเลี้ยงชีพ เกียจคร้าน

(๒) ลูกแกะ ได้แก่ลูกที่แกะแคะได้ ปลิ้นปล้อน เอาทรัพย์สินของพ่อแม่ทีละเล็กทีละน้อย จนหมดสิ้นไม่มีจะกิน

(๓) ลูกกะ ได้แก่ลูกที่ดี มีความกตัญญู รู้คุณของพ่อแม่และเลี้ยงดูพ่อแม่ให้มีความสุข

นานาคติธรรม

สีลัง อะถะระณัง เสฏฐัง

ศีลเป็นอาภรณ์ เครื่องประดับอันประเสริฐสุด

๑ อันสตรี ไม่มีศีล ก็สิ้นสวย
บุรุษด้วย ไม่มีศีล ก็สิ้นศรี
อันพระสงฆ์ ไม่มีศีล ก็สิ้นดี
ข้าราชการ ศีลไม่มี ก็หยาบคาย ฯ

๒ ปิ้งปลาหมอ งอแล้วกลับ นี่คำขำ
เจ็บแล้วจำ ใส่กระบาล นี่ขานไข

ผิดแล้วแก้ กลับตัว เปลี่ยนหัวใจ
จะหาใคร มาวอน ไม่สอนตน ฯ

๓ จงเตือนตน ของตน ให้พ้นผิด
ตนเตือนจิต ตนได้ ใครจะเหมือน
ตนเตือนตน ไม่ได้ ใครจะเตือน
ตนแชเชือน จงเตือนตน ให้พ้นภัย ฯ

๔ ดูต้นกล้วย สวยงาม ตามธรรมชาติ
น่าอนาถ ตอนที่ เมื่อมีผล
เลี้ยงลูกไว้ ทั้งเครือ หนักเหลือทน
จนลำต้น โค้งอ้อม น้อมลงมา
พอลูกแก่ แม่โดน เขาโค่นทิ้ง
นี่เป็นสิ่ง น่าคิด ปฤษณา
เอาลูกไป เป็นประโยชน์ โภชนา
เข้าตำรา ตายเพราะลูก ถูกจริงเอย ฯ

๕ หยิบก็ง่าย หายก็รู้ อยู่กับที่
คาวจะมี อย่าให้เคล้า คาวกับหวาน
อันเรือนสาม น้ำสี่ อย่าขี้คร้าน
กิจในบ้าน เป็นสมบัติ ของสตรี

เราเป็นหญิง	นิ่งอยู่	ดูกระไร
เป็นแม่เรือน	เพื่อนบ้าน	การงานดี
ยอดนารี	สมศักดิ์	น่ารักเอย ฯ

ลูก ๔ จำพวก ลูก ลาก แลก เลิก

(๑) ลูก ได้แก่ ลูกที่ดี มีกตัญญูรู้คุณพ่อแม่ และเลี้ยงดูพ่อแม่ให้มีความสุขตามสมควร

(๒) ลาก ได้แก่ ลูกอกตัญญู ไม่รู้คุณพ่อแม่ ประพฤติชั่วลากพ่อแม่ขึ้นโรงขึ้นศาลเสมอ

(๓) แลก ได้แก่ ลูกที่เอาเปรียบพ่อแม่ ประจบพ่อแม่โดยเอาของเล็กน้อยไปให้ แล้วขอทรัพย์สินพ่อแม่ไปมากกว่าบ่อยเข้าพ่อแม่ก็สิ้นเนื้อประดาตัว

(๔) เลิก ได้แก่ลูกที่เอาทรัพย์สินของพ่อแม่ไปหมดแล้วก็เลิกไปมาหาสู่พ่อแม่อีก

บุคคล ๔ จำพวก

(๑) พวกที่มืดมาแล้วมืดไป ได้แก่ ผู้ที่เกิดมาทุกข์ยากลำบาก แล้วไม่ทำบุญกุศล ได้แต่ทำความชั่วตลอดไป

(๒) พวกที่มืดมาแล้วสว่างไป ได้แก่ ผู้ที่เกิดมาทุกข์ยาก ลำบาก แล้วทำความดี สร้างบุญกุศลตลอดไป

(๓) พวกที่สว่างมาแล้วมืดไป ได้แก่ คนที่เกิดมาสมบูรณ์พูนสุขแล้วไม่ทำบุญกุศล ทำแต่ความชั่วตลอดไป

(๔) พวกที่สว่างมาแล้วสว่างไป ได้แก่ พวกที่เกิดมาสมบูรณ์พูนสุข แล้วทำความดีสร้างบุญกุศลตลอดไป

มนุษย์ ๕ จำพวก

๑. มนุสสเปโต ได้แก่ มนุษย์เปรต ที่อาศัยผู้อื่นเป็นอยู่ เป็นคนเกียจคร้าน ไม่มีปัญญาหาเลี้ยงชีพ ฯ

๒. มนุสสติรัจฉาโน ได้แก่ มนุษย์เดียรัจฉาน ที่หากินในทางทุจริต ผิดศีลธรรม

๓. มนุสสภูโต ได้แก่ มนุษย์ผีที่หลอกลวงเขาหาเลี้ยงชีพ ไร้มนุษยธรรม ไม่มีสัจจะ พูดหลอกลวงโกหก

๔. มนุสสมนุสโส ได้แก่ มนุษย์แท้ มีศีลธรรมประจำใจ หาเลี้ยงชีพในทางสุจริต

๕. มนุสสเทโว ได้แก่ มนุษย์เทวดา มีหิริ ความละอายต่อบาป มีโอตตัปปะ ความเกรงกลัวต่อบาป ประกอบแต่สัมมาอาชีวะเลี้ยงชีพในทางที่ชอบ มีศีลธรรมประจำใจ

ภรรยาดี

อันภรรยาดี มีองค์ห้า ท่านว่าไว้
หนึ่งตั้งใจ จัดงาน การเคหา
สองสงเคราะห์ ญาติผัว ตัวไปมา
สามเสน่หา สามี ไม่นอกใจ
สี่รักษาทรัพย์ สินไว้ มิให้ขาด
ห้าหมั่นปัดกวาด บ้านเรือน ไม่เชือนไถล
สมบัติห้า ถ้ามี สตรีใด
ใครทำได้ นับว่าเลิศ ประเสริฐเอย ฯ

ภรรยา ๗ จำพวก

๑. วธกาภริยา ได้แก่ ภรรยาที่ไม่ซื่อตรงต่อผัว คบชู้คิดฆ่าผัว

๒. โจรีภริยา ได้แก่ ภรรยาที่คอยลักขโมยทรัพย์สิน เงินทองของผัว เอาไปให้ญาติพี่น้องของตัว

๓. สามีภริยา ได้แก่ภรรยาที่ข่มขี่ผัว ไม่ยำเกรงเคารพผัว บังคับผัว ใช้ผัวต่างทาส

๔. ภคินีภริยา ได้แก่ภรรยาที่เคารพยำเกรงผัว ดุจน้องสาวเคารพเกรงกลัวพี่ชาย ฉะนั้น

๕. มาตาภริยา ได้แก่ ภรราที่รักผัว ทนุถนอมเอาอกเอาใจผัว ดุจแม่รักลูก ถนอมลูก ฉะนั้น

๖. สขีภริยา ได้แก่ ภรรยาที่ซื่อสัตย์สุจริต ซื่อตรงต่อผัว ดุจมิตรแท้ซื่อตรงต่อมิตร แม้ชีวิตก็สละแทนผัวได้ ฉะนั้น

๗. ทาสีภริยา ได้แก่ ภริยาที่เคารพรักผัวยิ่งชีพ เกรงกลัวผัวดุจนางทาสี เกรงกลัวนาย ฉนั้น

เกร็ดภรรยา ๑๓ จำพวก

๑. แม่หญิง หมายเอาภรรยาที่ดีดังกล่าวไว้แล้ว

๒. แม่ยัง ได้แก่หญิงเกียจคร้าน

๓. แม่กระชังก้นรั่ว ได้แก่ หญิงจ่ายทรัพย์เก่ง รักษาทรัพย์ไม่อยู่

๔. แม่ตูดตะกั่ว ได้แก่หญิงตูดหนัก นั่งที่ไหนไม่ลุกง่าย

๕. แม่เทครัวลงล่าง ได้แก่ หญิงโทสะจริต โมโหร้ายใจดำ

๖. แม่ย่างม้าเหาะ ได้แก่ หญิงเจ้าคารม พูดเก่ง เที่ยวพูดบ้านโน้นบ้านนี้

๗. แม่กระเดาะคันช่าง ได้แก่ หญิงใจรวนเร คิดเล็กคิดน้อย กลับไปกลับมา เป็นคนจับจดทำอะไรไม่แน่นอน

๘. แม่นั่งภาวนา ได้แก่ หญิงใจน้อย แสนงอน ผัวว่านิดว่าหน่อยก็นั่งคิดโศรกเศร้าไม่รู้หาย คอยให้ผัวง้อ

๙. แม่กวางเดินดง ได้แก่ หญิงขยัน ไม่กลัวเหน็ดเหนื่อยชอบรับอาสาคนอื่น

๑๐. แม่หงส์ปีกหัก ได้แก่ หญิงเกียจคร้าน สำรวย กระทบร้อนหนาวไม่ได้ นั่งตรอม ไม่ขยับเขยื้อน

๑๑. แม่กลักไม่มีฝา ได้แก่ หญิงที่ปิดความลับไม่เป็น มีเรื่องอะไรก็เปิดโปงหมด เรื่องลับระหว่างผัวเมีย แม่ก็เปิดโปงหมดเช่นกัน

๑๒. แม่เราะตีนท่า ได้แก่หญิงเจ้าอารมณ์ ช่างพูด ช่างคุย

๑๓. แม่บ้าหอบฝาง ได้แก่ หญิงไม่มีมรรยาท ป้ำๆ เป๋อๆ ขาดความละอาย

ปริศนาธรรม

๑. กินเท่าไรไม่หายอยาก ?

ได้แก่ โลภะ ความละโมบ หรือตัณหา ความทะยานอยาก คือ อยากได้ รูป เสียง กลิ่น รส โผฏฐัพพะ ถึงจะได้เท่าไรก็ไม่พอ (นัตถิ ตัณหา สมานัทที=แม่น้ำเสมอด้วยตัณหาไม่มี)

๒. นอนมากไม่รู้ตื่น ?

ได้แก่ โมหะ ความหลง คือ หลงรัก หลงชัง หลงลาภ หลงยศ หลงเขา หลงเรา มัวเมาไปด้วยความหลง ดังโบราณว่า (หลงยศลืมตาย หลงกายลืมแก่ คล้ายกับคนนอนหลับ)

๓. รักผู้อื่นยิ่งกว่าตัว ?

เพราะโมหะนั่นเองเป็นเหตุ ให้หลงรักผัวรักเมีย รักลูก รักหลาน รักมิตรสหาย จนถึงยอมตัวของตัวลงสู่กรรมอันลามก เช่น ฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ กล่าวมุสาล่อลวง เอาทรัพย์สมบัติของผู้อื่น เป็นต้น มาบำเรอชนเหล่านั้น ผลของบาปอกุศลที่ตนทำลงไปนั้น ตนก็ต้องได้รับบาปกรรมแต่ผู้เดียว

๔. ของควรกลัวกลับกล้า ?

ได้แก่ กรรมชั่วทุจริต เป็นของควรกลัว แต่กล้าทำได้ทุก

อย่าง แม้มนุษย์มีชาติเสมอกันก็ฆ่าได้ สัตว์ทุกจำพวกไม่ว่าตัวเล็กตัวใหญ่มีคุณและหาคุณมิได้ก็ฆ่าได้ ทรัพย์สมบัติของผู้อื่นก็ลักขโมยได้ กล่าวคำเท็จฉ้อโกงเขาก็ได้ วินิจฉัยคดี แพ้กลับให้เป็นชนะ ไม่ละอายความชั่วทุจริต ไม่กลัวเวรกรรม กล้าทำได้ทุกอย่าง

๕. ของสั้นสัญญาว่าของยาว ?

ได้แก่ ความประมาทมัวเมาในวัยในชีวิตในความไม่มีโรค มัวเมาเพลิดเพลินอยู่ในลาภ ยศ สุข สรรเสริญ มิได้นึกถึงความแก่ เจ็บ ตาย ยังเข้าใจตัวเองว่า ไม่แก่ เจ็บ ตาย หารู้ไม่ว่าชีวิตของสัตว์มีประมาณมากน้อยสั้นยาว จะรักษาศีลก็ผลัดวันประกันพรุ่ง ยังเข้าใจว่าชีวิตของตัวจะยังไม่ตายได้ง่าย

๖. ปอกมาพร้าวเอาปากกัด ?

ได้แก่ ผู้ต้องการมรรคผลนิพพาน ตามธรรมดาจะต้องเอาศีล สมาธิ ปัญญา มาประหารกิเลสจึงจะได้จึงจะถึง ไพล่ไปเอาโวหารมาเป็นเครื่องประหารกิเลส โดยฮวดอ้างว่าข้าจำได้มากรู้มากข้าฉลาดดีกว่าเจ้าดังนี้ จะถึงซึ่งมรรคผลนิพพานหาได้ไม่คงได้อยู่แต่เพียงปากเท่านั้น ถ้าแสดงกิริยากายวาจาว่าเป็นผู้

ฉลาดรอบรู้ดังนี้ ก็จะหามรรคผลนิพพานไม่ได้ สุดแต่ลำบาก จะทำให้พื้นหักเปล่าไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย

๗. อุ้มลูกอ่อนรัดไม่วาง

ลูกอ่อน ได้แก่ ร่างกาย คือ ผู้ถนอมร่างกายจนผงงศีรษะไม่ขึ้น จะประกอบกิจการงานใดๆ ทั้งทางคดีโลกและคดีธรรมก็ไม่กล้าทำ กลัวลำบากบ้าง เหนื่อยบ้าง กลัวหิวบ้าง กลัวอดบ้าง ดังนี้ จนกระทำอะไรไม่ได้ คล้ายๆ กับมารดาหรือพี่เลี้ยงเฝ้าประคับประคองลูกอ่อน ไม่ยอมให้ลำบากเดือดร้อน ต้องตากแดดลม แบบนี้โลกว่ากันว่า (เหยียบขี้ไก่ไม่ฝ่อ ฉะนั้น)

๘. ตาบอดหลงทางไม่ถามใค ?

ธรรมดาคนหลงทาง ถ้าพบคนต้องถาม ถ้าไม่ถามก็ไปไม่ถูกจุดหมายปลายทางแน่ ย่อมได้รับความลำบาก มีการอดข้าวอดน้ำ เป็นต้น ฉันใด ผู้ไม่รู้ทางสวรรค์ ทางนิพพาน ทางสุขทางทุกข์ แต่ทำหัวดื้อ อวดดีอวดรู้อวดฉลาด ไม่หมั่นพึ่งธรรมไม่ศึกษาเล่าเรียน ไม่ถามท่านผู้รู้ ก็คงงุ่นง่านเซอะเซอไปในทางนรกจนได้

๙. หนีจระเข้ใหญ่ไพล่ลงน้ำ ?

จระเข้ใหญ่เปรียบด้วยความทุกข์ คนเกลียดทุกข์ กลัว-ทุกข์ คิดหนีทุกข์ ไพล่ไปมีสามีภรรยาครอบครองเรือน ซึ่งเปรียบด้วยน้ำเสมอเรือน ที่อยู่ของจระเข้ใหญ่ ความจริงควรบำเพ็ญเนกขัมมบารมี ดังพระโพธิสัตว์สิทธัตถะราชกุมารฉะนั้น

๑๐. ต้องจองจำกลับยินดี ?

เครื่องจองจำในที่นี้ได้แก่บุตร ๑ สามีภรรยา ๑ ทรัพย์๑ บุตรเป็นห่วงหรือสายโซ่ผูกคอ สามีภรรยาเป็นห่วงหรือกุญแจเหล็กใส่มือ ทรัพย์เป็นห่วงหรือตรวนเหล็ก เป็นปลอกใส่เท้า ดังโบราณท่านว่า "ปุตโตคิเว" มีบุตรบ่วงหนึ่งเกี่ยวพันคอ "ธนัง ปาเท" ทรัพย์ผูกบาทา คลอเหนี่ยวไว้ "สามีภริยาหัตเถ" สามีภริยาเยี่ยงบ่วงปอรึงรัดมือนา สามบ่วงใครพ้นได้ ย่อมพ้นสงสาร จะต้องอาศัย อริยมรรคญาณ จึงจะพ้นเครื่องจองจำได้เด็ดขาด

๑๑. สู้ไพรีไม่มีอาวุธ ?

ไพรี คือข้าศึก ได้แก่ นายชรา ๑ นางพยาธิ ๑ นายมรณะ ๑ เป็นชาติเหี้ยมโหดร้ายกาจ สังหารผลาญชีวิตมนุษย์

และสัตว์ทั่วโลก ถ้าจะฆ่าให้ตายให้สูญสิ้นไป ต้องใช้ปัญญาวุธอันคมกล้า ซึ่งจะต้องชุบด้วยเครื่องชุบ คือ สุ จิ ปุ ลิ และสมาธิ สุ ได้แก่ การหมั่นฟังธรรม จิ หมั่นไตร่ตรองธรรม ปุ ถ้าข้องใจสงสัยก็พยายามถามท่านผู้รู้ ลิ ที่รู้แล้วก็หมั่นท่องบ่นจดจำขีด-เขียนเข้าไว้จึงจะสามารถสังหารไพรีให้พ่ายแพ้ได้

ไพรีได้แก่ตนของตน ซึ่งเคลือบไปด้วยความโลภ ความโกรธ ความหลง จะสังหารได้ด้วยอาวุธ คือ ศรัทธา เมตตา และปัญญา

๑๒. ใครไม่หยุดก็เอาตัวรอดไม่ได้ ?

คำว่า หยุด คือ เลิกประพฤติชั่วทางกาย ทางวาจา และทางใจ หยุด โลภ โกรธ หลง ดังตอนพระพุทธองค์ถูกโจรองคุลีมาล ไล่ขับจะเข่นฆ่าพระองค์ พระองค์ทรงบรรดาลให้แผ่นดินเป็นละลอกคลื่น องคุลีมาลโจรขับไล่เท่าไร ๆ ก็ไม่ทันพระองค์ทรงดำเนินไปเรื่อย ๆ องคุลีมาลจึงร้องตะโกนว่า สมณะท่านหยุดก่อน พระองค์ทรงตอบว่า ตถาคตนั้นหยุดนานแล้ว ตัวท่านซิยังไม่หยุด หมายความว่าหยุดประพฤติชั่วด้วย กาย วาจา และใจนั่นเอง

บทสวดมนต์ตามกำลังประจำวันเกิด

อาทิตย์หกยกชัมีคาถา
สวดอุเทตะยัญจักขุมา
จันทร์สิบห้ายันทุนมีคุณดี
อังคารแปดสวดยัสสานุภาเสร็จ
พุทธสิบเจ็ดสวดว่าสัพพาสี
เสาร์สิบสวดยะโตหังภะคินิ
พฤหัสบดีสิบเก้าปูเรนบรรพ์
ราหูสิบสองกินนุสันหยิบ
ศุกร์ยี่สิบเอ็ดสวดอัปปะสัน
เกตุเก้าสวดชยันโตเช่นโสกันต์
กำลังวันจบพิธีเท่านี้เอย

อาทิตย์ ๖ ยกชัมีคาถา สวดอุเทตะยัญจักขุมา

สวดกลางวันและเกิดข้างขึ้น

อุเทตะยัญจักขุมา เอกะราชา หะริสสวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโสตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง ตะยัชชะคุตตา วิหะเรมุ ทิวะสัง เย พราหมะณา

เวทะคุ สัพพะธัมเม เต เม นะ โม เต จะ มัง ปาละยันตุ นะมัตถุ พุทธานัง นะมัตถุ โพธิยา นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา อิมังโส ปะริตตัง กัตะวา โมโร จะระติ เอสะนา

สวดกลางคืนและเกิดข้างแรม

อะเปตะยัญจักขุมา เอกะราชา หะริสสะวัณโณ ปะฐะวิปปะภาโส ตัง ตัง นะมัสสามิ หะริสสะวัณณัง ปะฐะวิปปะภาสัง ตะยัชชะ คุตตา วิหะเรมุ รัตติง เย พราหมะณา เวทะคุ สัพพะธัมเม เต เม นะโม เต จะมัง ปาละยันตุ นะมัตถุ พุทธานัง นมัตถุ โพธิยา นะโม วิมุตตานัง นะโม วิมุตติยา อิมัง โส ปะริตตัง กัตะวา โมโร วาสะมะกัปปะยีติ

จันทร์ ๑๕ ยันทุน มีคุณดี

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง พุทธานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง ธัมมานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

ยันทุนนิมิตตัง อะวะมังคะลัญจะ โย จามะนาโป สะกุณัสสะ สัทโท ปาปัคคะโห ทุสสุปินัง อะกันตัง สังฆานุภาเวนะ วินาสะเมนตุ

อังคาร ๘ สวด ยัสสานุภาเสร็จ

ยัสสานุภาวะโต ยักขา เวนะ ทัสเสนติ ภิงสะนัง เจวาสุยุญชันโต ยัมหิ เจวาสุยุญชันโน รัตตินทิวะมะตันทิโต สุขัง สุปะติ สุตโต จะ ปาปัง กิญจิ นะ ปัสสะติ เอวะมาทิคุณูเปตัง ปะริตตันตัมภะญามา เห

พุธ ๑๗ สวดว่า สัพพาสี

สัพพาสีวิสะชาตีนัง ทิพพะมันตาคะทัง วิยะ ยันนาเสติ วสัง โฆรัง เสสัญจาปิ ปะริสสะยัง อาณักเขตตัมหิ สัพพัตถะ สัพพะทา สัพพะปาณินัง สัพพะโสปิ นิวาเรติ ปะริตตันตัมภะณามะ เห

เสาร์ ๑๐ สวด ยะโตหัง ภะคินิ

ยะโตหัง ภะคินิ อิริยายา ชาติยา ชาโต นาภิชานามิ สัญจิจจะ ปาณัง ชีวิตา ชีวิตา โวโรเปตา เตนะ สัจเจนะ โสตถิ เต โหตุ โสตถิ คัพภัสสะ

พฤหัสบดี ๑๙ ปูเรนบรรพ์

ปูเรนตัมโพธิสัมภาเร นิพพัตตัง โมระโยนิยัง เยนะ สังวิหิตารักขัง มะหาสัตตัง วะเนจะรา จิริสสัง วายะมันตาบ เนวะ สักขิงสุ คัญหิตุง พรหมะมันตันติ อักขาตัง ปะริตตัน ตัมภะณาณะ เห

ราหู ๑๒ กินนุ สัน หยิบ

สวดกลางวัน

กินนุ สันตะระมาโน วะ ราหุ สุริยัง ปะมุญจะมิ สังวิคคะรูโป อาคัมมะ กินนุ ภิโต วะ ติฏฐะสีติ สัตตะธา เม ผะเล มุทธา ชีวันโต นะ สุขัง ละเภ พุทธะคาถา-ภิคีโตมหิ โน เจ บุญเจยยะ สุริยันตะ

สวดกลางคืน

กินนุ สันตะระมาโน วะ ราหุ จันทัง ปะมุญจะสิ สังวิคคะรูปโป อาคัมมะ กินนุ ภีโต วะ ติฏฐะสีติ สัตตะธา เม ผะเล มุทธา ชีวันโต นะ สุขัง ละเภ พุทธะ คำถา ภิคีโตมหิ โน เจ มุญเจยจะ จันทิมันติ

ศุกร์ ๒๑ สวด อัปปะสัน

อัปปะสันเนหิ นาถัสสะ สาสะเน สาทุสัมมะเต อะมะนุสเสหิ จัณเฑหิ สะทา กิพพิสะการิภิ ปะริสานัญจะตัสสันนะ มะหิงสายะ จะ คุตติยา ยันเทเสสิ มะหาวีโร ปะริตตันตัม ภะณามะ เห

เกตุ ๘ สวดชยันโต เช่นโสกันต์

ชะยันโต โพธิยา มูเล สักกะยานัง นันทิวัฑฒะโน เอวัง ตะวัง วิชะโย โหหิ ชะยัสสุ ชะยะมังคะเล อะปะราชิตะปัลลังเก สีเส ปะฐะวิโปกขะเร อะภิเสเก สัพพะพุทธานัง อัคคัปปัตโต ปะโมทะติ สุนักขัตตัง สุมังคะลัง

สุปะภาตัง สุหุฏฐิตัง สุขะโณ สุมุหุตโต จะ สุยิฏฐัง พรหมมะจารีสุ ปะทักขิณัง กายะกัมมัง วาจากัมมัง ปะทักขิณัง ปะทักขิณัง มะโนกัมมัง ปะณิธี เต ปะทักขิณา ปะทักขิณานิ กัตตะวานะ ละภันตัตเถ ปะทักขิเณฯ

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ศูนย์การทหารราบ ค่ายธนะรัชต์ ปราณบุรี จ. ประจวบคีรีขันธ์
พ.ต.เชษฐ พัวพานิช ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ตุลาคม ๒๕๑๗